

uplatňuje tento hmotněprávní zmatek, jest jí přisvědčiti a zrušiti rozsudek jako zmatečný, aniž třeba zabývatí se dalšími výtkami. Pro nedostatek určitého zjištění povahy negativní, že stěžovatel onen přístroj u sebe neměl v uvedeném již významu slova, ač obžaloba to tvrdí, nelze ihned rozhodnouti ve věci samé a je nutno věc vrátiti soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Čís. 4816.

Byl-li obžalovaný vzat do zatímní uschovávací vazby soudu, v jehož obvodu byl policií zadržen na základě odvolaného zatykače soudu, u něhož bylo trestní řízení proti němu již provedeno a skončeno, a propuštěn pak z vazby oním soudem na žádost tohoto soudu, jest k vyřízení žádosti obžalovaného o náhradu za utrpěnou vyšetřovací vazbu podle zákona ze dne 18. srpna 1918, čís. 308 ř. zák. ve smyslu § 3 tohoto zákona příslušná radní komora tohoto, nikoliv onoho soudu.

(Rozh. ze dne 20. října 1933, Nd II 122/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl v neveřejném zasedání v příčině žádosti Bruna B-a o nároku na náhradu škody podle zákona z 18. srpna 1918, čís. 318 ř. zák. v záporném sporu o příslušnost mezi krajským soudem trestním v Praze a okresním soudem v Olomouci, takto: Příslušná jest radní komora krajského soudu trestního v Praze.

Důvody:

Rozhodnutím radní komory krajského soudu trestního v Praze ze dne 13. února 1929 byl proti Brunu B-ovi vydán zatykač pro podezření z trestných činů podle §§ 197, 200, 203, 171, 173 tr. zák. a § 1 zák. o mař. ex. Podle zprávy policejního ředitelství v Praze ze dne 28. března 1929 byl Bruno B. dodán do vazby krajského soudu trestního v Praze pro podezření z trestných činů v zatykači uvedených. Na to byl rozhodnutím radní komory krajského soudu trestního v Praze ze dne 30. března 1929 zatykač odvolán. Rozsudkem téhož soudu ze dne 5. srpna 1929 byl obžalovaný Bruno B. podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro zločin podvodu podle §§ 197, 200, 203 tr. zák. a uznán vinným přestupkem maření exekuce podle § 3 zák. z 25. května čís. 78/1883 ř. zák. a za to odsouzen k trestu vězení v trvání jednoho týdne zotřeseného jedním postem, při čemž bylo vysloveno, že trest jest odpýkán zajišťovací a vyšetřovací vazbou od 28. března 1929 7 hod. do 5. dubna 17 hod. Podle zprávy policejního úřadu v Olomouci ze dne 6. července 1933 byl však Bruno B. téhož dne v 7 hod. v Olomouci policií zadržen a byl, jelikož prý zatykač radní komory krajského soudu trestního v Praze ze dne 13. února 1929 nebyl odvolán, odevzdán do vazby krajského soudu v Olomouci, kde na něho byla usnesením ze dne 7. července 1933 uvalena ve smyslu § 175 čís. 2 tr. ř. zatímní vazba

uschovací a ještě téhož dne byla podle návrhu státního zastupitelství v Olomouci ze dne 6. července 1933 celá věc krajským soudem v Olomouci odstoupena krajskému soudu trestnímu v Praze; zároveň žádal krajský soud v Olomouci o sdělení, zda Bruno B. má býti ve vazbě ponechán, či zda má býti na svobodu propuštěn. Telegramem ze dne 12. července 1933 dal krajský soud trestní v Praze krajskému soudu v Olomouci příkaz, by Bruno B. byl ihned na svobodu propuštěn a tomuto příkazu krajského soudu trestního v Praze vyhověl krajský soud v Olomouci usnesením ze dne 12. července 1933, jímž byl Bruno B. na svobodu propuštěn.

Bruno B. se nyní domáhá za vyšetřovací vazbu náhrady škody ve smyslu zák. ze dne 18. srpna 1918, čís. 318 ř. zák. Podle § 3 cit. zák. usnáší se v případě osvobozujícího výroku soud ihned usnesením o povinnosti státu nahraditi škodu, usnesení to se však nevyhlásí, nýbrž se doručí osvobozenému, jakmile rozsudek nabyl právní moci. Tohoto předpisu má býti podle druhé věty téhož cit. zák. přiměřeně použito, bylo-li usnesením soudu od stihání zatčeného upuštěno; v řízení před sborovým soudem rozhodne pak radní komora. Poněvadž obžalovaný byl vzat do vazby na základě zatykače vydaného krajským soudem trestním v Praze pro trestné činy, pro které řízení u krajského soudu trestního v Praze bylo provedeno a skončeno a poněvadž propuštění Bruna B-a z vazby bylo, jak shora podrobněji doličeno, zařízeno krajským soudem trestním v Praze a jen provedeno krajským soudem v Olomouci jako soudem dožádaným, je k vyřízení žádosti Bruna B-a za náhradu škody utrpěné vyšetřovací vazbou podle zákona ze dne 18. srpna 1918, ř. zák. č. 308 ve smyslu § 3 tohoto zákona příslušnou radní komora krajského soudu trestního v Praze.

Čís. 4817.

Pri automobilových závodoch o súťaž spoľahlivosti, konaných na silniciach pri obyčajnej premávke vozidiel všetkého druhu, je závodník povinný zachovať pravidlá platné pre premávku na verejných silniciach a všeobecné pravidlá obozretnosti.

(Rozh. zo dňa 21. októbra 1933, Zm IV 355/33.)

Autoklub v K. usporiadal súťaž spoľahlivosti; závodu sa zúčastnil ako jezdec so svojím strojom i obžalovaný D. W. a podľa podmienok súťaže viedol v svojom aute dvoch pasažierov: E. M. a A. H. Silnica bola nadmierne suchá a zaprášená, takže pre prach zvířený prednými vozidlami obžalovaný nevidel na cestu; cez to však išiel až 60 km rýchlosťou. Chcejúc uvoľniť cestu za ním idúcemu autu, obžalovaný uhnul do ľava, vošiel na hromadu štrku a strativši vládu nad strojom, vrazil do stromu; oba jeho pasažieri boli nárazom vyhodení z vozu a utrpeli ťažké úrazy; E. M. zomrel. Sú d p r v e j s t o l i c e obžalovaného D. W. sprostil obžaloby s odôvodnením, že obžalovaný neporušil pravidlá platné pre automobilovú premávku a nedopustil sa žiadnej nedbalosti. O d v o l a c í s ú d uznal však obžalovaného vinným prečinom zabitia